

ket Spørgsmaal fra visse Sider gentagne Gange har været rejst i Udvalget, har man modtaget Ministerens Tilsagn om, at han overfor væsentlige Ændringer af Valutaen vil være rede til at medvirke til at ændre Satserne, saaledes som det maa anses for ret og billigt, eventuelt ved Nedsættelse af en Voldgiftsret.

Endvidere har Ministeren givet Tilsagn om, at han ved den nye Ordning Ikrafttræden træffer Foranstaltninger til, at den sædvanemæssige Transithandel med Sukker samt Skibsprovantering til udenlandsk Fart kan finde Sted uforstyrret af Ordningen. Under Forhandling med Ministeren har denne oplyst, at det er Hensigten at give eksporterende Virksomheder (Mælkekondenseringsfabrikker) Adgang til selv at forsyne sig med Sukker til Verdensmarkedets Priser.

Et *Mindretal* indenfor Flertallet (Hendriksen) mener, at den foreslaaede Pris ikke kunstigt bør forhøjes udover 32 Ø., hvilken Pris danner Basis for de Aftaler, Handelsministeren har truffet med Røedyrkernes Organisationer og Sukkerfabrikkerne, men tiltræder i øvrigt Flertallets Bemærkninger.

Et *Mindretal* (Clausager, Duborg, Fuglsang, Himmelstrup og Kyed) kan ikke tiltræde Lovforslaget i den foreliggende Form og har derfor stillet Ændringer om en anden Affattelse af Lovforslaget. Mindretallet har imidlertid fuld Forstaaelse af den Betydning, det vil have, at vi her i Landet kan producere største Parten af vort Sukkerforbrug og saaledes undgaa en større Import under den nuværende Valutasituation. Men man maa gaa imod at lade det almindelige Sukkerforbrug betale Omkostningerne ved en forøget Sukkerroedyrkning gennem en lovbestemt forhøjet Pris, og der er saa meget mindre Grund dertil, som en Sikring af dansk Sukkerproduktion meget vel kan naas paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning. Dette fremgaar af de Ændringsforslag, Mindretallet har stillet, og som hviler paa det Princip, at Sukkerroe-

dyrkingen selv gennem den større Afgift under gode Konjunkturer kan komme til at bære Omkostningerne ved den nedsatte Afgift under en Lavkonjunktur. Hvad der eventuelt maatte mangle, har Mindretallet anvist Dækning for ved en Forhøjelse af Afgiften paa Luksusforbruget (Chokolade- og Sukkervarer).

I øvrigt kan vi ikke gaa med til, at Staten overtager Overledelsen af Sukkerfabrikkerne, som det faktisk vil ske efter Lovforslaget; vi maa hævde, at Kontraktforholdet mellem Fabrik og Dyrkere maa afsluttes mellem de paagældende Parter uden Indblanding fra Statens Side.

#### Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (Fr. Andersen [Holbæk A.], Bresemann, Hartvig Frisch, A. M. Hansen, Hendriksen, Jørgen Jørgensen [Lejre], Larsen-Badse, Hans Nielsen, Jens Sørensen [Smørum] og Marinus Sørensen), tiltraadt af *Ministeren for Handel og Industri*:

#### Til § 3.

1) Paragraffen affattes saaledes:  
„Til Ind- og Udførsel af Sukker og Sirup udkræves Samtykke af Ministeren for Handel og Industri, hvem det ogsaa paa hviler at føre Kontrol med, at den i Henhold til nærværende Lov indførte Ordning overholdes.“

#### Til § 4.

2) 1ste Stykke affattes saaledes:  
„Overtrædelse af denne Lov og de i Medfør af samme truffede Overenskomster og fastsatte Bestemmelser straffes med Bøder. Bøderne tilfalder Statskassen.“

#### Til § 5.

3) Paragraffen affattes saaledes:  
„Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i Kraft straks og har Gyldighed til 30. November 1933.“

Af et *Mindretal* (Clausager, Duborg, Fuglsang, Himmelstrup og Kyed):

4) Lovforslaget affattes saaledes: